

Баъзе дуъоҳои ихтиёр карда шуда бо забони тоҷики

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

Таҳияи: Мисбоҳиддини Ҳомид

2010 – 1431

islamhouse.com

أدعية مختارة من كتاب حصن المسلم
مترجمة باللغة الطاجيكية
« باللغة الطاجيكية »

إعداد وتقديم: مصباح الدين حميد

2010 - 1431

islamhouse.com

Ба номи Худованди бахшандаи меҳрубон
**Баъзе дуъҳои ихтиёр карда шуда бо забони
тоҷики**

(۱) «اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

Худоё! Моро аз неъматҳои дунё ва охираат баҳраманд гардон ва аз оташи дузах нигоҳ дор.

(۲) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ: مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ».

Худоё! Ман аз ғам ва андуҳ, ва нотавони ва сусти, ва аз бахиливу тарсончаки ба ту паноҳ мебарам.

Парвардигоро! Ман аз азоби қабр ва фитнаи зиндагиву марг ба ту паноҳ мебарам.

(۳) «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ».

Худоё! Динамро ислоҳ кун ки тамоми корҳоям ба у вобастаги дорад, ва дунёямро ислоҳ кун ки зиндагонии ман дар уст, ва охиратамро ислоҳ

кун ки бозгашти ман ба суи уст, зиндагиро дар хаири бисёр ва маргро аз ҳарнамуд бадбахтиҳо бароям роҳат бигардон.

﴿ ٤ ﴾ «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: الْهُدَى، وَالْتَّقَى، وَالْعَفَافَ، وَالْغِنَى».

Худоё! аз ту ҳидояту тақво, ва покиву бениёзи талаб дорам.

﴿ ٥ ﴾ «اللَّهُمَّ رَحْمَتِكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

Худоё! Чашм ба раҳмати ту дорам, пас манро ҳато миқдори як мижа заданҳам ба ҳоли худам раҳо макун, ва ҳамаи умурамро ислоҳ намо ки ҳеч маъбуде ба ҳақ чуз ту нест.

﴿ ٦ ﴾ «اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، وَلَا تَشِمْتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ».

Худоё! Манро дар ҳолати истодаву нишаста ва дароз кашида, поянда ба ислом нигоҳ дор, ва ҳеч душман ва ҳасад бареро нисбат ба ман шодмон макун.

Худоё! Аз ту ҳамаи некиҳоеро талаб дорам ки хазинаҳояш дар дасти туст.

Ва ба ту паноҳ мебарам аз ҳама бадихое ки

хазинаҳояш дар дасти туст.

(۷) «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

Худоё! Ман ба худам зулми бисёре кардаам ва касе чуз ту гуноҳонро омурзандае нест, пас манро биёмурз ва ба ман раҳм кун, ки ту омурзанда ва меҳрубони.

(۸) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ،
وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلَاءِ
الْأَرْبَعِ».

Худоё! Аз диле наметарсад, ва дуъое ки шунида намешавад, ва нафсе ки қаноъат намекунад, ва илме ки фоида намерасонад, Худоё! Аз ин чаҳорто ба ту паноҳ мебарам.

(۹) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا».

Худоё! Илми судманд, ризку рузии покиза, ва амали мақбул, аз ту меҳоҳам.

(۱۰) «اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّهَا أَنْتَ خَيْرٌ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ
وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا»

Худоё! Ба нафси ман тақво ҷато кун, ва онро пок гардон, ки ту беҳтарин поккунандағони, ва ту молики нафси ман ва соҳиби он ҳасти.

Аз Худованд талаб дорам ки дуоҳои ҳамаи мо
бандагони гунаҳкорашро иҷобат намояд омин.